

Sygn. akt IV U 912/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 października 2018 r. w S.

odwołania T. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 9 listopada 2017 r. Nr (...)

w sprawie T. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty socjalnej

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 912/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 9 listopada 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2013r. poz. 982 ze zm.) oraz przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017r. poz. 1383 ze zm.), odmówił T. B. prawa do renty socjalnej wskazując, że u ubezpieczonego całkowita niezdolność do pracy nie powstała w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej przed ukończeniem 25. roku życia, w trakcie studiów doktoranckich lub w trakcie aspirantury naukowej.

Odwołanie od w/w decyzji złożył T. B., wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty socjalnej z uwagi na całkowitą niezdolność do pracy powstałą w innym terminie, niż określony przez Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w decyzji z 9 listopada 2017r. (odwołanie k.1 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację i przepisy prawa zawarte w zaskarżonej decyzji. Podkreślono, że zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 31 października 2017r. stwierdzające u ubezpieczonego całkowitą niezdolność do pracy do 30 września 2020r. i powstałą 6 czerwca 2017r., ale nie pozostającą w związku z naruszeniem sprawności organizmu

powstałym przed 18 rokiem życia lub w trakcie nauki w szkole lub szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia (odpowiedź organu rentowego k.2-2v a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony T. B. w dniu 31 sierpnia 2017r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę socjalną (wniosek k.1-2 a.r.). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 26 września 2017r. ustalił, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do 30 września 2020r., lecz niezdolność ta nie pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia lub w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. Datę powstania całkowitej niezdolności do pracy określono na 6 czerwca 2017r. (orzeczenie lekarza orzecznika z 26 września 2017r. k.4 a.r.). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, T. B. został skierowany na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 31 października 2017r. stwierdziła, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do 31 października 2020r. Za datę powstania całkowitej niezdolności do pracy wskazano 6 czerwca 2017r., czyli niezdolność ta istniała na dzień 1 sierpnia 2017r. Wobec powyższego, całkowita niezdolność do pracy T. B. nie pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia lub w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.9 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej; orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 31 października 2017r. k.6 a.r.). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 9 listopada 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej (decyzja z 9 listopada 2017r. k.7 a.r.).

Ubezpieczony ma (...) lat, posiada wykształcenie średnie – technik budownictwa. W czerwcu 2000r. ukończył szkołę średnią. Następnie, podjął naukę w Policealnym Studium (...) w S. i kontynuował ją do 2001r. W latach 2002-2004 wnioskodawca był uczniem dwuletniego Medycznego Studium Zawodowego w S. na kierunku ratownik medyczny, jednakże z uwagi zły stan zdrowia nie przystąpił do egzaminu dyplomowego (zaświadczenie Centrum (...) w S. k. 3 a.r.). Uprzednio pracował jako pracownik fizyczny, żołnierz zawodowy wulkanizator. Obecnie nie pracuje, ostatnio zatrudniony był jako spawacz przez okres 4 miesięcy, tj. przyuczenie do zawodu.

Biegli lekarze z zakresu psychiatrii, psychologii i kardiologii po zbadaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z jego dokumentacją medyczną rozpoznali uporczywe zaburzenia urojeniowe, łagodne nadciśnienie tętnicze oraz szkodliwe używanie alkoholu w wywiadzie. Nie stwierdzono cech upośledzenia umysłowego oraz wykładników organicznego uszkodzenia (...). Ubezpieczony wykazuje zaburzenia myślenia o charakterze urojeń prześladowczych, ksobnych. Badanie podmiotowe wykazało, iż ubezpieczony jest podejrzliwy, nieufny, odczuwa smutek, przygnębienie napięcie wewnętrzne. Nastrojowi depresyjnemu towarzyszą skargi na różne dolegliwości somatyczne m. in. bóle i zawroty głowy, osłabienie, ogólna niemoc, a także niespecyficzne dolegliwości o charakterze dysmorfofobii. W badaniu ECHO stwierdzono łagodnie poszerzony lewy przedsionek oraz zaburzenia relaksacji lewej komory. Badanie EKG m. Holtera i próba wysiłkowa nie wykazały odchyłeń od normy. Biegły kardiolog, biorąc pod uwagę schorzenia rozpoznane przez biegłych psychiatrę i psychologa stwierdził, iż zgłaszane przez ubezpieczonego dolegliwości układu krążenia należy uznać za konsekwencję somatyzacji problemów wynikających ze stanu psychicznego. Biegły psychiatra wskazał, iż ze względu na stan psychiczny, T. B. jest całkowicie niezdolny do pracy przez okres 2 lat, tj. do dnia 31 października 2020r. Zgodnie z ustaleniami innych biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii - P. C., J. W. oraz J. K. opiniujących w sprawie o sygn. II K 294/14 – biegły psychiatra stwierdził, iż całkowita niezdolność do pracy ubezpieczonego powstała w 2010r., tj. w okresie odbywania służby wojskowej (opinie biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii k. 56-60 a.s., opinia biegłego z zakresu kardiologii k. 91 a.s., opinie biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii - P. C., J. W. oraz J. K. opiniujących w sprawie o sygn. II K 294/14, k. 33-37a.s.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego T. B. nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej, przysługuje ona osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

1. przed ukończeniem 18 roku życia;
2. w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia;
3. w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Ubezpieczonemu, który spełnia powyższe warunki przysługuje renta socjalna stała – jeżeli całkowita niezdolność do pracy ma charakter trwały lub renta socjalna okresowa – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa. Artykuł 5 ustawy o rencie socjalnej odsyła, celem wyjaśnienia znaczenia pojęcia całkowitej niezdolności do pracy do ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.). Zgodnie z treścią art. 12 ust. 1 i 2 drugiej z wymienionych ustaw, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, a całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty socjalnej wymagało ustalenia czy ubezpieczony jest osobą całkowicie niezdolną do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia albo później – w trakcie nauki w szkole – nie później niż przed ukończeniem 25 roku życia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych lekarzy z zakresu psychiatrii, psychologii i kardiologii. Biegli psychiatra uznał ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy począwszy od 2010r., przy czym stwierdzona niezdolność do pracy ze względu na stan psychiczny istnieje przez okres 2 lat, tj. do dnia 31 stycznia 2020r. Stwierdzenie to jest zgodne ze stanowiskiem komisji lekarskiej ZUS zawartym w orzeczeniu z dnia 31 października 2017r. w zakresie stopnia niezdolności do pracy. Jednak w przeciwieństwie do komisji lekarskiej ZUS, biegły z zakresu psychiatrii określił datę powstania całkowitej niezdolności do pracy ze względu na stan psychiczny na 2010r., kiedy to ubezpieczony odbywał służbę wojskową. Biegły psychiatra orzekł zgodnie z ustaleniami innych biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii, tj. P. C., J. W. oraz J. K. opiniujących w sprawie o sygn. II K 294/14 (opinia biegłego psychiatry k. 56-58, opinia biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii - P. C., J. W. oraz J. K. opiniujących w sprawie o sygn. II K 294/14, k. 33-37a.s.). Wówczas, tj. w 2010r. T. B. nie był w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej, a także miał ukończone 25 lat, a tym samym nie mieścił się w wieku uprawniającym do renty socjalnej.

Sąd uznał opinie biegłych za wiarygodne. Opinie zostały sporządzone przez biegłych, którzy posiadają odpowiednie wykształcenie oraz wiedzę z dziedzin odpowiadających schorzeniom ubezpieczonego. Opinia biegłych jest logiczna, została dostatecznie uzasadniona, jej sporządzenie zostało poprzedzone badaniami lekarskimi ubezpieczonego i zapoznaniem się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie.

Ponadto, opinia biegłego z zakresu psychiatrii nie została również skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron procesu. Organ rentowy w piśmie z dnia 18 maja 2018r. zgłosił wniosek o dopuszczenie dowodu z nowej opinii lekarza psychiatry załączając stanowisko członka komisji lekarskiej ZUS, które nie zawierało żadnych merytorycznych zarzutów do opinii biegłego (k.72-73 a.s.). Z uwagi na powyższe, Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z nowej opinii lekarza psychiatry.

Należy zwrócić również uwagę, że zgodnie z poglądami wyrażonymi w orzecznictwie (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2009 r. II UK 1/09), Sąd nie może dokonywać ustaleń w kwestiach wymagających wiadomości specjalnych w oderwaniu albo z pominięciem dowodu z biegłych.

Wobec powyższego, należy uznać, iż T. B. nie spełnia przesłanek koniecznych do przyznania mu prawa do renty socjalnej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.